

Het menu van de merel

Overall in Pijnacker kun je Merels aantreffen. De zwarte mannetjes, de bruine vrouwtjes en de gespikkelde jongen scharrelen heel wat af in de bebouwde kom. Zelfs in de parkeergarage onder de Ackershof ontmoette ik eens een verdwaalde jonge merel. De van oorsprong schuwe bosvogel is momenteel met ca. 1 miljoen broedparen de talrijkste broedvogel in Nederland.



Wat eten al die Merels? Regenwormen lusten ze graag. Vooral grasveldjes worden door Merels grondig onderzocht op sappige wormen. Stukje lopen, stilstaan, met scheef kopje luisteren en kijken en vervolgens snel toeslaan. In allerlei formaten worden de regenwormen buitgemaakt. Dikke pieren van 15 centimeter lang worden met veel getouwtrek aan de grond ontworsteld, maar ook miezerige wormpjes worden niet versmaad.

Daarnaast vinden Merels allerlei kleine

diertjes lekker. Tussen de struiken zoeken ze deze hapjes in de strooisellaag, waarbij dorre bladeren en andere rommel nonchalant terzijde worden geworpen. Heel verrassend vond ik de Merel die, op de rand van de vijver gezeten, Waterleliebladeren omkeerde om Waterpissebedden die eronder zaten op te pikken. Dezelfde methode, maar dan wat onsmakelijker zag ik in de Emmastraat. Daar zocht een Merel onder hondendrollen naar insecten.

Huisjesslakken worden wel gegeten, al heb ik de indruk dat Merels er niet dol op zijn. Slechts een enkele keer zag ik een Merel een huisjesslak kapot slaan op de straatstenen. Nadat de slak van zijn huis was ontdaan werd hij langdurig over straat geveegd voordat hij werd geconsumeerd, vermoedelijk om het slijm zoveel mogelijk te verwijderen. In onze tuin zie ik veel vaker Zanglijsters dan Merels huisjesslakken molesteren. Op het terras liggen zoveel scherpe slakkenrestanten dat het geen pretje is om er met blote voeten te lopen.

Wat betreft plantaardig voedsel is fruit favoriet. Vooral bessen vinden ze heerlijk. Met grote snelheid verdwijnen de bessen door het keelgat, pik, slik. In de zomer smulden ze onder andere van Aalbessen en bessen uit de Krentenboom. Afgelopen herfst en winter zag ik voor het eerst dat Merels ook de kleine pimpelpaarse besjes van de Callicarpa oppeuzelden en de droge zwarte bessen van de Klimop. In de winter betrapte ik soms Merels die brood en graanvlokken aten of stukjes vetbol die andere vogels op de grond hadden gemorst. Aan deze zware kost gaan ze zich echter niet te buiten. Merels houden van afwisseling. Er staan heel wat verschillende gerechten op het Merelmenu. Misschien is die veelzijdige voedselkeuze wel de reden dat het goed gaat met deze vogel in Nederland.

Caroline Elfferich (juni 2004)